

lij o čebeli istotam, namreč, da niti Egipt, niti sirna Lidija, niti partška ljudstva, niti medski Hydaspes nimajo vladarja v takih časteh. Ob 67letnici vladanja so avstrijski narodi pokazali presvetlemu cesarju, da ga nad vse ljubijo. Kajti on nam je kakor je matica čebelam, varih blagostanja, kulture; on je životvoren znak edinosti.

Očitajoče vprašanje. Prijatelj sreča prijatelja na sprehodu z njegovo ravnokar poročeno gospo, in stopi k njemu ter ga zaupljivo vpraša na ušesa: „Ivan, kako si zamogel poročiti to žensko, ki je Santava, Skilasta, stara, majhna, suha in gotovo tudi sitna?“ — „Ljubi Tone, le na glas govori, saj je tudi gluha!“

Dopisi.

Maribor. Pri nedeljski konjski dirki na Teznu je dobil gostilničar in mesar Josip Kirbiš s svojim konjem „Kurvenalom“ prvo darilo.

Maribor. Zadnjo soboto se je na mariborskem trgu odvezlo dvema kmeticama štiri vreče koruze, ki ste jo prodajale na trgu. Našim ljudem svetujemo, da naj ne prodajajo žita, ki je pod zaporo, na javnem trgu, ker je to kaznjivo. Prvič se vsakemu, ki bi prodajal žito na trgu pod roko, isto odvzame in se mu plača mnogo nižji znesek, kot če bi ga prodal vojno-žitno-prometnemu zavodu, drugič pa se ga navadno tudi kaznuje z občutno denarno globo. Torej pozor!

Maribor. Z okrajnega glavarstva se nas prosi, da bi oazorili posestnike mariborskega okraja, da čimprej ponudijo vse odvišno seno in slamo nakupovalcu, ki ga je za posamezne okoliše določilo okrajno glavarstvo. Armada sedaj silno potrebuje seno in slamo. Okrajno glavarstvo opozarja posestnike, da se sedanja cena nikakor ne bo zvišala. Ako bi se kak posestnik, ki ima kaj odvišnega sena ali slame, isto branil oddati, bi se mu moralo poslati na dom oddelek vojaštva s častnikom, da se mu na podlagi vojnodajtvenega zakona seno odvzame. Da se pa taki nastopi preprečijo, se posestniki prosijo, da radevolje oddajo svoje odvišne zaloge. Ako bi nakupovalec od koga zahteval več kot more dati in bi radi tega trpela njegova živinoreja, naj se nemudoma pritoži na okrajno glavarstvo. Na dan se sme za 1 glavo goveje živine računati 10 kg sena in 5 kg slame, za drobnico pa 3 kg sena in 3 kg slame. — Tudi radi oddaje krompirja v občinah, ki so dobile uradni poziv okrajnega glavarstva, da morajo oddati toliko in toliko krompirja, poziva okrajno glavarstvo, naj se vsak potruži, da bo do določenega časa oddal toliko krompirja, kolikor ga je določil za vsakega posameznika župan. Okrajno glavarstvo silno nujno potrebuje velike množine krompirja za preskrbo vojaštva in civilnega prebivalstva in ako se ga do določenega časa ne bo dovolj pripeljalo, bodo prišli oddelki vojaštva, ki ga bodo na posestnikove stroške do določenega časa izkopali in spravili na postajo. — V imenu našega dobrega kmetijskega ljudstva, ki v sedanji vojski itak doprinaša obilo žrtev, prosimo okrajno glavarstvo, naj se ozira na to, da je sedanje deževno vreme zavleklo spravljanje krompirja, in nadalje, da močno primanjkuje delavskih moči in v-prežne živine.

Maribor. Mestni magistrat naznanja, da so od sedaj naprej zopet dovoljeni svinjski sejmi na mariborskem mestnem sejmišču.

Maribor. Fotograf Adolf Skušek je kupil hišo št. 28 na Tržaški cesti, kamor se je preselil s svojim fotografskim zavodom.

Sv. Peter pri Mariboru. Dne 28. avgusta, ob priliki naše zadnje procesije na Goro in letošnje vizitacije, so blagoslovili pred. g. dekan, stolni župnik in kanonik Fr. Moravec v gorski cerkvi 4 spominske plošče, naročene na Dunaju pri družbi Srebrnega križa, za naše vojake: Janeza Črnko, kmeta v Nebovi, ki je padel že leta 1914 v Galiciji, Franca Benčak, viničarja v Celestrini, padlega pri Jaslu v Galiciji dne 16. decembra 1915; Franca Korovnik, zbirarja v Trčevi, umrlega v Ljubljani dne 9. decembra 1915, in Jožeta Brlič, viničarskega sina, ki se je bil prehladil na tirolskih Alpah in je na otrpnjenju tilnika umrl v Bruneku na Tirolskem v decembru lanskega leta. Bili so vsi iz vrste naših najboljših župljanov. Svetila jim večna luč! Na tujem so pokopani in njih grob nam ni znan. Pa pred spominsko ploščo homo na Vernih duš dan in pri drugih priložnostih jim v spomin zažgali lučico in molili za nje in se tako združili v duhu z njimi, ki so vse žrtvovali za vero, dom, cesarja. — Iz laškega vjetništva se je oglašil Anton Dimazi, viničar iz Metave. Piše, da je bil vjet dne 26. junija t. l. Ne godi se mu slabo. Za denar, pravi, se tam vse dobi. Čudno, pred sto leti je njegov ded prišel s francosko vojsko k nam in je tukaj zaostal. Čez sto let mora njegov vnucec nazaj kot vjetnik v lažljivo Italijo. — V ruskem vjetništvu se godi slabo Antonu Kolednik iz Malečnice. Velike muke, pravi, je moral prestati v Galiciji, mraza, in straha in lakote. Srečno je preстал vse to. Ko ga je pa dobila sovražna roka, se je začelo pa še hujše. Celi mesec so nas okrog gonili in pustili zmrzovati in gladovati, le vsak tretji dan so nam dali kaj jesti. Vi doma spite na mehki postelji in pod tople odeje, a jaz pa na trdih deskah in imam le uho pod svojo glavo, pokrivam pa se s svojim bornim vojaškim plaščem. Za jesti je zelo slabo. Vi lahko pojedete vsako nedeljo v krščansko cerkev, jaz nisem bil v

cerkvi že skoraj dve leti ne. O koliko je to vredno za vas! — Našim romarjem na Gorci dne 7. in dne 8. avgusta, katerih je bilo vendar še prav obilo, akoravno je neusmiljeno lil dež, so poslali pozdrave, in se v duhu z njimi pred milostno podobo Matere gorske združili naši vojaki iz soške fronte: Janez Cviki, Marko Klemenčič, Peter Ferline itd. Naj jih varuje preljuba Mati gorska! — Odlikovani so: četovodja Franc Kirar je dobil drugokrat srebrno hrabrostno svetinjo II razreda, Karol Stramlič iz Metave pa železni zaslužni križec.

Sv. Križ pri Mariboru. V četrtek, dne 14. septembra, je vsled srčne vodenice po dolgem mučnem bolehanju umrla vrla gospođinja Marija Hlebič, žena tukajšnjega cerkvenega ključarja Janeza Hlebič, ki se sedaj nahaja v vojaški službi, daleč proč od doma v Przemyslu. Pogreb se je vršil v soboto ob mnogoštevilni udeležbi župljanov. Vrlemu našemu somišljeniku ob bridki izgubi naše iskreno sožalje!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 17. septembra je umrl blag mož in skrben oče Ernest Markuš, bivši davčni uslužbenec v Marenbergu, sedaj iz zdravstvenih ozirov preseljen k Sv. Tomažu. Rajni zapušča žalujočo soprogo in pet nepreskrbljenih otrok. Vrlemu možu svetila večna luč!

Ptuj. „Slovenski Gospodar“ se v Ptujju prodaja v trafiki M. Martini na Glavnem trgu.

Stojenci pri Sv. Marku. Že zopet je ugrabila neusmiljena smrt novo žrtev iz naše vasi. Pretekli dni je došlo iz laškega bojišča pretresljivo poročilo, da je padel četovodja Martin Belšak. Kaj je izgubila s tem junakom domača vas in cela fara, kaže sledeče pismo, ki ga je poslal njegov narednik Belšakovi rodbini. Piše sledeče: „Dostojno in potrebno je, vam izoročiti obvestilo, ki bi ga sicer najraje zamolčal, ker je grozno in neprenosno tudi za me. Nesrečni dan, 12. avgust! Smrt je iskala svoje žrtve po naši fronti. Vsemogočni je poklical tudi Vašega dobrega sina k Sebi po plačilo. Kruta sovražna mina je pretrgala nit njegovega vzglednega življenja. Umril je Vaš sin Martin častne smrti. Dobil je košček jekla od mine v hrbet, ki mu je presekal hrbtnico pod križem (sapa iste mine je vrgla tudi mene). Mi smo ga hitro obvezali, a zastojal, bil je v dveh minutah mrtev. Ker je bil pod mojim poveljem, lahko rečem, da je bil zvest vojak, poln navdušenja se boril za našo domovino. Največje veselje je imel, ako sem mu rekel, da naj meče ročne granate na polentarje. Bil je skrben in pridn, kakor tudi zanesljiv moj namestnik. Bog mu je že poplačal njegov zlati zaslužek! Pokopan je pod goro Monte Zebio blizu Asiaga na laški zemlji. Za njim žaluje vsa njegova vrsta, kakor tudi jaz, ter se ga spominjam ob vsaki priložnosti, povsod in vsaki dan. Torej on je umrl junaške smrti, bodite junaški tudi vi, ki ste doma, in prenašajte svojo žalost hrabro! Nič ne žalujte, saj se vidite še enkrat nad zvezdami! On si je pridobil palmovo vejico ter čaka Vas drugih, ki boste prišli za njim, upajoč se ne kmalu, pa enkrat gotovo. Jaz kot Vaš nepoznani vam pošiljam lepe pozdrave iz daljave ter vam izrekam globoko sožalje. Jožet Plahuta, doma iz Zidanega Mosta, c. in kr. narednik, sedaj v bolnišnici v Inostu.“ Kako grozovit udarec je to za vrla Belšakovo hišo, uvidi vsakdo še le, ako povemo, da je umrl dne 15. februarja t. l. jedin brat padlega vsled dobljenih ran v bolnišnici pri Tolminu, lanskega leta pa oče, tako da sta ostali mati in hčer popolnoma sami. Tolaži naj ju zavest, da sta bila lanta pridna, da sta združena sedaj z očetom v srečni večnosti in da ostaneta v blagem spominu pri domačinih in bojnih tovariših.

Marenberg. Umril je v nedeljo, dne 17. septembra, Leonold Brüdermann, posestnik v Gornji Vižinji, nenadoma v cerkvi na koru, začet od srčne kapji Pokojni je, dasi Nemeč, rad pomagal tudi pri slovenskem cerkvenem petju in s svojim lepim glasom vzbujal pozornost. Pogrešali ga bomo hudo. Blage-mu pokojniku svetila večna luč, žalujočim domačim pa naše sožalje!

Prihova. Tukaj smo dne 11. septembra spremili k zadnjemu počitku 16letnega mladeniča Janeza Kolar. Rajni Janez je bil član Marijine družbe in tudi naročnik „Slovenskega Gospodarja.“ Naj v miru počiva!

St. Vid pri Grobelnem. Za zasluge za Rdeči križ je bil odlikovan z zaslužno svetinjo naš rojak poddesetnik Anton Kumbberger, ki služi pri vojni bolnišnici št. 8-13.

St. Vid pri Planini. V noči od 11. na 12. sept. je neznan zlikovec udril v župnišče vlč. g. župnika Vurkeca in mu pobral iz sobe več parov čevljev in obleko.

Trbovlje. Komaj se je zaprl grob nesrečnih žrtev eksplozije v trboveljskem rudniku, že je zopet tirjalo težavno pridobivanje toli potrebnega premoga novo človeško žrtev. V pondeljek, dne 11. t. m., zjutraj, se je podrl iz dosedaj neznane vzroka takozvani „Stempel“ v Barbara-rovu in padel tako nesrečno na nekega tam zaposlenega ruskega vojnega vjetnika, da je isti vsled dobljenih poškodb v srečo, dne 13. t. m. zjutraj, umrl. Pogreb se je vršil v četrtek, dne 14. t. m., ob 4. uri popoldne, ob mnogobrojni udeležbi občinstva ter oddelka ruskih vojnih vjetnikov, kateri so na grobu tovarišu zapeli gniljivo žalostinko v ruskem jeziku. Pogrebne molitve je opravil domači č. g. kaplan.

Zadnja poročila, došla v četrtek, 21. sept.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 20. septembra.

Uradno se razglša:

Rumunsko bojišče.

Rumuni so bili južnovzhodno od Hatszega popolnoma pregnani. Petrovo in Szurbuk-prelaz sta zopet v naših rokah.

Rusko bojišče.

Skupina generala kavalarije nadvojvode Karola: V Karpatih nadaljuje sovražnik svoje napade z zelo veliko vstrajnostjo. Južno od žrebčarne Luczona in južno od kraja Pisterzec je dosegel krajevne uspehe. Drugače smo ga povsod odbili. — Južno od Lipnice-Doine je sovražnik z ogromnimi sunki zaman poskušal nasprotovati napredovanju nemškega protinapada.

Skupina maršala bavarskega princa Leopolda: Pri armadi generalnega polkovnika Terstyan-szkyja so bili ruski napadalni poizkusi čez dan že v kati zadušeni. Zvečer je pognal sovražnik gostovrstne množice med krajema Pustomyty in Szeinov proti nemškim in avstro-ogrskim četam generala Marwitza: bile so povsod vržene nazaj. Danes zjutraj so Rusi obnovili svoje napade. Posrečilo se jim je pri kraju Selnyvo na posameznih mestih vdreti v naše jarke; takojšnji protinapad je prisilil sovražnika k umikanju.

Italijansko bojišče.

Italijanski topovski ogenj proti Kraški gorški planoti je bil od časa do časa zopet zelo živahen. Napadalni poskusi sovražne infanterije se vsled učinka naše artilerije niso mogli razvijati. Kakor je sedaj ugotovljeno, je stalo nasproti branilem gorske planote v štiridnevnih težkih bojih 20 sovražnih infanterijskih brigad, 1 divizija kavalarije in okrog 15 bataljonov berzaljerov.

Na ozemlju Sugana so napadli Italijani naše postojanke na Civaronu in ob potoku Masoba. Po hudem boju, ki je trajal do polnoči, so bili pod velikimi izgubami popolnoma vrženi nazaj.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 20. septembra.

Rusko bojišče.

Armada feldmaršala princa Leopolda bavarskega: Zahodno od Lucka, nasproti četam generala pl. Marwitz, so se vršili po dnevu samo le delni napadi, dočim ni bil ogenj ruske artilerije v stanu pripraviti rusko infanterijo do tega, da bi bila zapustila svoje strelske jarke; še le proti večeru in ponoči so začeli Rusi napadati v močnih rojnih vrstah, toda bili so zopet odbiti z velikanskimi izgubami.

Rumunsko bojišče.

Mackensenova skupina: V Dobruči se razvijajo srditi, menjajoči se boji. Z naglo na bojišče spravljenimi ojačenji se sovražnik v svojih postojankah krčevito ustavlja.

Macedonsko bojišče.

Pri Florini in Kaimakčalanu so bili sovražni napadi deloma v boju iz bližine zavrnjeni. Zahodno od Florine so se naše čete izognile sovražnemu sunku. Vzhodno od mesta je bil sovražnik uspešno iznenadoma napaden. Južno od Belasica-planine so Bolgari dne 17. septembra vrgli Lahe iz vasi Matnica in Poroj in so vjeli 5 častnikov in 250 mož.

Rumuni in Rusi dobivajo v Dobruči pomoč.

Listi poročajo, da dobivajo Rumuni in Rusi na črti Črnava—Medžižije—Konstanca neprestano novih ojačenj. Čez Donavo spravljajo težko artilerijo. Tudi več tisoč Japoncev je že dospelo skozi Rusijo v Dobručo. V prihodnjih dneh se pričakuje pričetek zopetne velike bitke v Dobruči.

Pritisk na Švedsko.

Ker Švedska ni ugodila angleški zahtevi, da bi se popolnoma zapri ves trgovski promet med Švedsko in Nemčijo, boče sedaj Anglija sama s silo zapreti ves promet med obema deželama.

Listnica uredništva.

Radgona: Ako gotovo veste, da ima trgovec več sladkorja v zalogah, a vam ga neče dati, ga kratkotamo naznanite okrajnemu glavarstvu Seveda morate svojo trditve tudi dokazati, sicer vam nič ne pomaga. — Dravska dolina: Na vaši peči morajo imeti dvojezične tiskovine. Ako vam jih uradnica neče dati, pritožite se na poštno ravnateljstvo v Gradcu. — Krčevina pri Mariboru: Če bo dotični mož še nadalje tako agitiral, nas morate takoj obvestiti. Napišite si na listek imena vseh tistih sčarjev, posebno mater, pri katerih je na sliče udeležba agitiral kakor nam opisujete. Varujte svoje pravice!